

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2011. gada 14. jūnijā*

Lieta C-360/09

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Amtsgericht Bonn* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2009. gada 4. augustā un kas Tiesā reģistrēts 2009. gada 9. septembrī, tiesvedībā

Pfleiderer AG

pret

Bundeskartellamt.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: pirmās palātas priekšsēdētājs A. Ticano [*A. Tizzano*], kas pilda priekšsēdētāja pienākumus, palātu priekšsēdētāji H.N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], tiesneši E. Juhāss [*E. Juhász*] (referents), Dž. Arestis [*G. Arestis*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], M. Iešičs [*M. Ilešič*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] un T. fon Danvics [*T. von Danwitz*],

* Tiesvedības valoda — vācu.

ģenerālvokāts J. Mazaks [*J. Mazák*],
sekretārs B. Fileps [*B. Fülöp*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 14. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Pfleiderer AG* vārdā — T. Kaps [*T. Kapp*], M. Šrēdls [*M. Schrödl*] un M. Kūlenkamps [*M. Kuhlenkamp*], *Rechtsanwälte*,
- *Munksjö Paper GmbH* vārdā — H. Meijers-Lindemans [*H. Meyer-Lindemann*], *Rechtsanwalt*,
- *Arjo Wiggins Deutschland GmbH* vārdā — R. Polleja [*R. Polley*] un Z. Heinca [*S. Heinz*], *Rechtsanwältinnen*, kā arī O. Bana [*O. Ban*], pilnvarniece *ad litem*,
- *Felix Schoeller Holding GmbH & Co. KG* un *Technocell Dekor GmbH & Co. KG* vārdā — T. Mēgers [*T. Mäger*] un D. Cimmers [*D. Zimmer*], *Rechtsanwälte*,
- *Interprint GmbH & Co. KG* vārdā — T. Feltins [*T. Veltins*], *Rechtsanwalt*,
- Vācijas valdības vārdā — M. Lumma [*M. Lumma*], J. Mellers [*J. Möller*] un K. Blaške [*C. Blaschke*], pārstāvji,

- Beļģijas valdības vārdā — Ž. K. Allē [*J.-C. Halleux*], pārstāvis,

- Čehijas valdības vārdā — M. Smoleks [*M. Smolek*] un T. Millers [*T. Müller*], pārstāvji,

- Spānijas valdības vārdā — H. Rodrigess Karkamo [*J. Rodríguez Cárcamo*], pārstāvis,

- Itālijas valdības vārdā — Dž. Palmjēri [*G. Palmieri*], pārstāve, kurai palīdz F. Arena [*F. Arena*], *avvocato dello Stato*,

- Kipras valdības vārdā — D. Kalli [*D. Kalli*], pārstāve,

- Nīderlandes valdības vārdā — I. de Frīss [*Y. de Vries*], pārstāvis,

- Eiropas Komisijas vārdā — V. Di Buči [*V. Di Bucci*], kā arī P. Kosta de Oliveira [*P. Costa de Oliveira*] un A. Antoniadis [*A. Antoniadis*], pārstāvji,

- EBTA Uzraudzības iestādes vārdā — K. Lūiss [*X. Lewis*] un M. Šneiders [*M. Schneider*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2010. gada 16. decembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [EKL] 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.; OV Īpašais izdevums latviešu valodā, 8. nod., 2. sēj., 205. lpp.), 11. un 12. pantu, kā arī EKL 10. panta otro daļu saistībā ar EKL 3. panta 1. punkta g) apakšpunktu.

- 2 Šis lēmums iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Pfleiderer AG* (turpmāk tekstā — "*Pfleiderer*") un *Bundeskartellamt* (konkurences iestāde) par lūgumu iepazīties ar visiem lietas materiāliem lietā par naudas soda piemērošanu dekoratīvā papīra nozarē esoša karteļa dēļ. Šo atļauju iepazīties ar dokumentiem, kuru starpā ir arī ar iecietības procedūru saistītie dokumenti, *Pfleiderer* kā sodīto uzņēmumu kliente lūdz, lai sagatavotu civilprasību par zaudējumu atlīdzību.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesiskais regulējums

- 3 Regulas Nr. 1/2003 preambulas 1. apsvēruma pirmajā teikumā ir noteikts:

“Lai izveidotu sistēmu, kas nodrošina, ka konkurence kopējā tirgū nav traucēta, Kopienā efektīvi un vienādi jāpiemēro [EKL] 81. un 82. pants.”

- 4 Regulas Nr. 1/2003 11. panta ar virsrakstu “Sadarbība starp Komisiju un dalībvalstu konkurences iestādēm” redakcija ir šāda:

“1. Komisija un dalībvalstu konkurences iestādes ciešā sadarbībā piemēro Kopienas konkurences noteikumus.

2. Komisija dalībvalstu konkurences iestādēm pārsūta to svarīgāko dokumentu kopijas, ko tā savākusi, lai piemērotu 7., 8., 9. un 10. pantu un 29. panta 1. punktu. Komisija pēc dalībvalsts konkurences iestādes pieprasījuma tai sniedz citu to esošo dokumentu kopijas, kas vajadzīgi lietas izvērtēšanai.

3. Dalībvalstu konkurences iestādes, ja rīkojas saskaņā ar [EKL] 81. pantu vai 82. pantu, rakstiski informē Komisiju pirms vai bez kavēšanās pēc pirmā oficiālā izmeklēšanas pasākuma uzsākšanas. Šo informāciju var arī darīt pieejama citu dalībvalstu konkurences iestādēm.

4. Dalībvalstu konkurences iestādes ne vēlāk kā 30 dienas pirms tā lēmuma pieņemšanas, kas pieprasa pārkāpšanas pārtraukšanu vai kas pieņem saistības, vai kas atceļ grupālā atbrīvojuma regulu, informē Komisiju. Šajā nolūkā tās sniedz Komisijai lietas kopsavilkumu, paredzēto lēmumu vai, ja tāda nav, jebkādu citu dokumentu, kas norāda iecerēto rīcības gaitu. Šo informāciju var arī darīt pieejamu citu dalībvalstu konkurences iestādēm. Attiecīgā konkurences iestāde pēc Komisijas pieprasījuma dara Komisijai pieejamus citus dokumentus, ko tā glabā, un kas ir vajadzīgi lietas izvērtēšanai. Komisijai piegādāto informāciju var darīt pieejamu citu dalībvalstu konkurences iestādēm. Valstu konkurences iestādes var arī savā starpā apmainīties ar informāciju, kas vajadzīga tās lietas izvērtēšanai, ar ko tās nodarbojas saskaņā ar [EKL] 81. pantu vai 82. pantu.

5. Dalībvalstu konkurences iestādes var konsultēties ar Komisiju par jebkuru lietu, kas saistīta ar Kopienas tiesību aktu piemērošanu.

[..]”

5 Informācijas apmaiņu regulējošajā Regulas Nr. 1/2003 12. pantā ir noteikts:

“1. [EKL] 81. un 82. panta piemērošanai Komisijai un dalībvalstu konkurences iestādēm ir pilnvaras savstarpēji sniegt un izmantot kā pierādījumus jebkādu informāciju par faktu vai tiesību aktiem, tostarp konfidenciālu informāciju.

2. Savstarpēji sniegto informāciju izmanto vienīgi pierādījumos [EKL] 81. vai 82. panta piemērošanai un attiecībā uz priekšmetu, kura dēļ nosūtītāja iestāde to savākusi. Tomēr, ja piemēro valsts konkurences likumus tajā pašā lietā paralēli Kopienas konkurences tiesību aktiem un ja tas neizraisa atšķirīgu rezultātu, informāciju, kas sniegta saskaņā ar šo pantu, arī var izmantot valsts konkurences likumu piemērošanai.

3. Informāciju, kas iegūta saskaņā ar 1. punktu, pierādījumos, lai noteiktu sankcijas attiecībā uz fiziskām personām, var izmantot vienīgi, ja:

— nosūtītājas iestādes tiesību akti paredz līdzīga veida sodus saistībā ar [EKL] 81. panta vai 82. panta pārkāpumu vai gadījumā, kad nav tādu,

— informācija tika savākta veidā, ka tiek ievērots tāds pats fizisko personu aizstāvības tiesību aizsardzības limenis kā paredzēts saņēmējas iestādes valsts tiesību normās. Tomēr šajā gadījumā sniegto informāciju nevar izmantot saņēmēja iestāde, lai noteiktu brīvības atņemšanas sodus.”

- 6 Regulas Nr. 1/2003 35. panta 1. punktā ir noteikts:

“Dalībvalstis izraugās konkurences iestādi vai iestādes, kas ir atbildīgas par [EKL] 81. un 82. panta piemērošanu tādā veidā, lai tiktu efektīvi izpildīti šīs regulas noteikumi. Pasākumus, kas vajadzīgi, lai šīm institūcijām piešķirtu pilnvaras piemērot minētos pantus, veic līdz 2004. gada 1. maijam. Norīkotās iestādes var arī būt tiesas.”

Valsts tiesiskais regulējums

- 7 Kriminālprocesa kodeksa (*Strafprozessordnung*) 406.e panta redakcija ir šāda:

“(1) Cietušā vārdā advokāts var iepazīties ar dokumentiem, kas atrodas tiesas rīcībā vai saskaņā ar publiskajām tiesībām celtas prasības gadījumā tai būtu iesniedzami, kā arī iepazīties ar oficiāli izņemtajiem pierādījumiem, ja vien cietušais pierāda tiesisku interesi šādi rīkoties. 395. pantā paredzētajos gadījumos tiesiskas intereses nav jāpierāda.

(2) Iepazīšanās ar lietas materiāliem jāatsaka, ja tā ir pretrunā vainīgo personu vai citu personu primāru interešu aizsardzības apsvērumiem. To var atteikt, ja tās dēļ iespējami tiktu apdraudēti pats izmeklēšanas mērķis vai būtiski kavēta lietas izskatīšana.

(3) Pēc advokāta lūguma tam var atļaut paņemt lietas materiālus, izņemot pierādījumus, uz savu prakses vietu vai dzīvesvietu, ja vien to neliedz svarīgi iemesli. Lēmums ir nepārsūdzams.

(4) Jautājumu par atļauju iepazīties ar lietas materiāliem pirmstiesas procedūras laikā, kā arī pēc procedūras galīgas pabeigšanas izlemj prokurors, bet citos gadījumos — lietu izskatošās tiesas priekšsēdētājs. Pirmajā teikumā minēto prokurora lēmumu var lūgt ar tiesas nolēmumu atcelt tiesai pēc piekritības saskaņā ar 161.a panta 3. daļas 2.–4. punktu. [..] Šo lēmumu pamatojums nav jānorāda, ja vien, to norādot, varētu tikt apdraudēti izmeklēšanas mērķi.

(5) Ar pirmajā daļā paredzētajiem nosacījumiem informāciju un lietas materiālu norakstus var izsniegt cietušajam;

[..]”

- 8 Administratīvo pārkāpumu likuma (*Gesetz über Ordnungswidrigkeiten*) 1987. gada 19. februāra redakcijā (*BGBI.* 1987 I, 602. lpp.) ar jaunākajiem grozījumiem, kas izdarīti ar 2009. gada 29. jūlija likuma 2. pantu (*BGBI.* 2009 I, 2353. lpp.; turpmāk tekstā — “*OWiG*”), 46. pantā ir noteikts, ka:

“(1) Ja vien šajā likumā nav noteikts citādi, naudas sodu piemērošanas procedūrā piemēro vispārīgo kriminālprocesuālo tiesību aktu, proti, Kriminālprocesa kodeksa, Tiesu iekārtas likuma [(*Gerichtsverfassungsgesetz*)] un Likuma par nepilngadīgo lietu tiesām [(*Jugendgerichtsgesetz*)] normas.

[..]”

Pamata lieta un prejudiciālais jautājums

- 9 2008. gada 21. janvārī *Bundeskartellamt* saskaņā ar EKL 81. pantu trijiem Eiropas dekoratīvo papīru ražotājiem un piecām personīgi atbildīgām fiziskām personām par vienošanos noteikt cenas un samazināt ražošanas jaudu piemēroja naudas sodus kopsummā EUR 62 miljonu apmērā. Lēmumi, ar kuriem piemēroti šie naudas sodi, attiecīgo uzņēmumu nepārsūdzēti, ir stājušies spēkā.
- 10 Beidzoties šai procedūrai, 2008. gada 26. februārī *Pfleiderer* lūdza *Bundeskartellamt* tai ļaut iepazīties ar visiem lietas materiāliem saistībā ar naudas soda piemērošanas procedūru dekoratīvā papīra nozarē, lai sagatavotu civilprasības par zaudējumu atlīdzību. Šis uzņēmums iepērk dekoratīvo papīru, konkrēti — īpašus papīrus koksnes materiālu virsmas apstrādei. *Pfleiderer* ir viena no trijiem galvenajiem koksnes materiālu, apstrādātas virsmas materiālu un lamināta grīdas segumu ražotājiem pasaulē. Tā norādīja, ka pēdējo trīs gadu laikā no sodītajiem dekoratīvā papīra ražotājiem tā ir iegādājusies preces vairāk nekā EUR 60 miljonu vērtībā.
- 11 Uz lūgumu iepazīties ar lietas materiāliem *Bundeskartellamt* atbildēja 2008. gada 8. maija vēstulē, nosūtot trīs lēmumus par naudas sodiem anonīmā formā, kā arī kratīšanas gaitā konstatēto pierādījumu sarakstu.
- 12 Tad *Pfleiderer* otrā vēstulē īpaši lūdza *Bundeskartellamt* iespēju iepazīties ar visiem lietas materiāliem, tostarp saistībā ar pieteikumiem iecietības režīma piemērošanai pieteicēju brīvprātīgi iesniegtajiem dokumentiem un izņemtajiem pierādījumiem. 2008. gada 14. oktobrī *Bundeskartellamt* šo lūgumu daļēji noraidīja un atļāva iepazīties tikai ar lietas materiāliem redakcijā, no kuras izņemti komercnoslēpumi, iekšējie

dokumenti un *Bundeskartellamt* Iecietības paziņojuma 22. punktā minētie dokumenti, neļaujot iepazīties arī ar izņemtajiem pierādījumiem.

- 13 Pēc tam *Pfleiderer* šo daļēja noraidījuma lēmumu saskaņā ar *OWiG* 62. panta 1. punktu pārsūdzēja *Amtsgericht Bonn* [Bonnas pirmās instances tiesā].
- 14 2009. gada 3. februārī *Amtsgericht Bonn* pieņēma lēmumu, ar kuru tā uzdeva *Bundeskartellamt* ļaut *Pfleiderer* iepazīties ar lietas materiāliem ar sava advokāta starpniecību saskaņā ar Kriminālprocesa kodeksa 406.e panta 1. punktā un *OWiG* 46. panta 1. punktā noteikto. *Amtsgericht Bonn* uzskata, ka *Pfleiderer* ir “cietušais” minēto tiesību normas izpratnē, jo prezumējams, ka karteļa dēļ tā samaksājusi pārmērīgi augstu cenu par precēm, ko tā nopirkusi no karteļa dalībniekiem. Turklāt *Pfleiderer* bija “tiesiskas intereses” iepazīties ar dokumentiem, jo tie bija izmantojami, lai sagatavotu civilprasības par zaudējumu atlīdzību.
- 15 Tādēļ *Amtsgericht Bonn* izdeva rīkojumu ļaut iepazīties ar lietas materiāliem, kurus pieteikuma iecietības režīma piemērošanai iesniedzējs brīvprātīgi nodevis Vācijas konkurences iestādes rīcībā saskaņā ar *Bundeskartellamt* Iecietības paziņojuma 22. punktu, kā arī apsūdzības materiāliem un savāktajiem pierādījumiem. Iespēja iepazīties ar komercnoslēpumiem, kā arī iekšējiem dokumentiem, proti, *Bundeskartellamt* apspriežu piezīmēm un Eiropas Konkurences iestāžu tīklā (turpmāk tekstā — “ECN”) veikto saraksti, tika ierobežota. *Amtsgericht Bonn* uzskata, ka ir jāizvērtē dažādas intereses, lai noteiktu apjomu šīm tiesībām, kuras attiecas tikai uz tiesību uz zaudējumu atlīdzību pamatošanai vajadzīgajiem dokumentiem.

- 16 No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, pirmkārt, ka lēmuma izpildi šī pati tiesa tomēr apturēja.
- 17 Otrkārt, no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka *Amtsgericht Bonn* vēlas pieņemt tādu pašu lēmumu kā 2009. gada 3. februārī pieņemtais. Tomēr šī tiesa norāda, ka tās pieņemamais lēmums varot būt pretrunā Savienības tiesībām, tostarp EKL 10. panta otrajai daļai un EKL 3. panta 1. punkta g) apakšpunktam, kā arī Regulas Nr. 1/2003 11. un 12. pantam, kuros paredzēta cieša sadarbība un savstarpēja informācijas apmaiņa starp Komisiju un dalībvalstu konkurences iestādēm EKL 81. un 82. panta piemērošanas procedūrās. Lai nodrošinātu šo *ECN* un konkurences tiesību decentralizētai piemērošanai būtiski svarīgo tiesību normu efektivitāti un pienācīgu darbību, varot izrādīties vajadzīgs, lai procedūrās naudas sodu piemērošanai par kartelēm trešajām personām būtu liegts iepazīties ar pieteikumiem iecietības režīma piemērošanai un pieteikumu iesniedzēju brīvprātīgi iesniegtajiem dokumentiem.
- 18 Uzskatot, ka tajā izskatāmās lietas izspriešanai ir vajadzīga Savienības tiesību interpretācija, *Amtsgericht Bonn* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālo jautājumu:

“Vai Kopienas tiesību normas karteļu jomā — konkrēti Regulas Nr. 1/2003 11. un 12. pants, kā arī EKL 10. panta otrā daļa saistībā ar EKL 3. panta 1. punkta g) apakšpunktu — jāinterpretē tādējādi, ka personām, kurām ar karteli ir nodarīts kaitējums, civiltiesisku prasījumu izvirzīšanas mērķu dēļ nedrīkst ļaut iepazīties ar pieteikumiem iecietības režīma piemērošanai un saistībā ar tiem pieteikumu iesniedzēju brīvprātīgi sniegto informāciju un dokumentiem, kurus kādas dalībvalsts konkurences iestāde atbilstoši valsts iecietības programmai ir saņēmusi naudas soda piemērošanas procedūrā, kuras mērķis ir (arī) nodrošināt EKL 81. panta ievērošanu?”

Par prejudiciālo jautājumu

- ¹⁹ Uzreiz jāatgādina, ka dalībvalstu konkurences iestādēm un to tiesām ir jāpiemēro LESD 101. un 102. pants, ja fakti ietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā, un jā-rūpējas, lai tie tiktu efektīvi piemēroti vispārīgajās interesēs (šajā ziņā skat. 2010. gada 7. decembra spriedumu lietā C-439/08 *VEBIC*, Krājums, I-12471. lpp., 56. punkts).
- ²⁰ Vienlīdz jākonstatē, ka nedz EK līguma tiesību normās konkurences jomā, nedz Regulā Nr. 1/2003 nav paredzēts kopīgs regulējums jautājumā par iecietību vai tiesībām iepazīties ar dokumentiem saistībā ar kādu iecietības procedūru, kas kādai valsts konkurences iestādei brīvprātīgi iesniegti saskaņā ar valsts iecietības programmu.
- ²¹ Jautājumā par Komisijas paziņojumiem gan par sadarbību konkurences iestāžu tīklā (OV 2004, C 101, 43. lpp.), gan par atbrīvojumu no sodanaudas [naudas soda] un sodanaudas [naudas soda] samazināšanu karteļu gadījumos (OV 2006, C 298, 17. lpp.), jānorāda, ka dalībvalstīm tie nav saistoši. Turklāt pēdējais no minētajiem paziņojumiem attiecas tikai uz pašas Komisijas īstenotajām iecietības programmām.
- ²² 2006. gadā *ECN* tīklā tika arī sagatavota un pieņemta iecietības paraugprogramma, lai saskaņotu noteiktus šajā jautājumā esošo valstu programmu aspektus. Tomēr arī šī paraugprogramma dalībvalstu tiesām nav saistoša.

- 23 Tādējādi, lai arī Komisijas vadošie norādījumi var ietekmēt valstu konkurences iestāžu praksi, tā kā jomā nav saistoša Savienības tiesiskā regulējuma, jautājumā par personu, kurām ar karteli nodarīts kaitējums, tiesībām iepazīties ar dokumentiem saistībā ar iecietības procedūrām dalībvalstis nosaka un piemēro valsts noteikumus.
- 24 Tomēr, lai arī šo noteikumu izdošana un piemērošana ir dalībvalstu kompetencē, minētā kompetence tām ir jāsteno, ievērojot Savienības tiesības (šajā ziņā skat. 2009. gada 12. novembra spriedumu lietā C-154/08 Komisija/Spānija, 121. punkts un tajā minētā judikatūra). Proti, tās nedrīkst Savienības tiesību piemērošanu padarīt neiespējamu vai pārmērīgi apgrūtināt (šajā ziņā skat. 1998. gada 16. jūlija spriedumu lietā C-298/96 *Oelmühle* un *Schmidt Söhne, Recueil*, I-4767. lpp., 23. un 24. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra) un konkrēti konkurences tiesību jomā tām jā rūpējas, lai noteikumi, ko tās nosaka vai piemēro, nekaitētu LESD 101. un 102. panta efektīvai piemērošanai (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *VEBIC*, 57. punkts).
- 25 Kā apgalvo Komisija un apsvērumus sniegušās dalībvalstis, iecietības programmas ir noderīgi rīki, lai, efektīvi cīnoties, atklātu un izbeigtu konkurences noteikumu pārkāpumus, un tādējādi der LESD 101. un 102. panta efektīvas piemērošanas mērķim.
- 26 Tomēr šo programmu efektivitāte mazinātos, ja dokumentus saistībā ar iecietības procedūru izpaustu personām, kuras vēlas celt prasību par zaudējumu atlīdzību, pat ja pieteikuma iecietības režīma piemērošanai iesniedzēju valstu konkurences iestādes pilnībā vai daļēji atbrīvo no naudas soda, kuru tās būtu varējušas piemērot.

- 27 Proti, šķiet, ir pamats uzskatīt, ka konkurences tiesību pārkāpumā iesaistīta persona, ievērojot šādu izpaušanas iespēju, tiktu atturēta izmantot šādu iecietības programmu piedāvāto iespēju, tostarp tāpēc, ka ar šīs personas brīvprātīgi sniegto informāciju sašķaņā ar Regulas Nr. 1/2003 11. un 12. pantu Komisija un valstu konkurences iestādes var apmainīties.
- 28 Tomēr pastāvīgajā judikatūrā ir noteikts, ka ikviens var prasīt atlīdzinājumu par kaitējumu, kas nodarīts ar konkurenci iespējami ierobežojošu vai traucējošu rīcību (skat. 2001. gada 20. septembra spriedumu lietā *C-453/99 Courage* un *Crehan, Recueil*, I-6297. lpp., 24. un 26. punkts, kā arī 2006. gada 13. jūlija spriedumu apvienotajās lietās no *C-295/04* līdz *C-298/04 Manfredi* u.c., Krājums, I-6619. lpp., 59. un 61. punkts).
- 29 Šādas tiesības patiesībā nostiprina Savienības konkurences tiesību normu iedarbību un attur no nolīgumiem vai prakses, kas bieži vien norisinās slepus un var ierobežot vai traucēt konkurenci. No šāda viedokļa valsts tiesās celtas prasības par zaudējumu atlīdzību var nozīmīgi veicināt efektīvas konkurences saglabāšanu Eiropas Savienībā (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Courage* un *Crehan*, 27. punkts).
- 30 Tādējādi, izvērtējot lūgumu atļaut iepazīties ar dokumentiem saistībā ar kādu iecietības programmu, ko izteikusi kāda persona, kura vēlas saņemt zaudējumu atlīdzību no šādu programmu izmantojošas citas personas, jā rūpējas, lai piemērojamie valsts noteikumi nebūtu nelabvēlīgāki par tiem, kas attiecas uz līdzīgiem tiesību aizsardzības līdzekļiem valsts tiesībās, un nebūtu darināti tā, ka šāda atlīdzinājuma gūšana praksē tiek padarīta neiespējama vai pārmērīgi apgrūtināta (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Courage* un *Crehan*, 29. punkts) un jāizvērtē intereses, kuru dēļ ir izpaužama informācija un aizsargājama pieteikuma iecietības režīma piemērošanai iesniedzēja brīvprātīgi sniegtā informācija.

- 31 Šādu izvērtēšanu valsts tiesas var veikt tikai katrā atsevišķajā gadījumā atbilstoši valsts tiesībām un ņemot vērā visus būtiskos lietas apstākļus.
- 32 Ievērojot iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu jāatbild, ka Savienības tiesību normas karteļu jomā, konkrēti Regula Nr. 1/2003, jāinterpretē tādējādi, ka tajās netiek liegts, ka persona, kurai Savienības konkurences tiesību pārkāpuma rezultātā ir nodarīts kaitējums un kura vēlas saņemt zaudējumu atlīdzību, saņem atļauju iepazīties ar dokumentiem saistībā ar kādu iecietības procedūru attiecībā uz šā pārkāpuma izdarītāju. Tomēr nosacījumus, ar kādiem šāda iepazīšanās ir jāatļauj vai jāatsaka, izvirza dalībvalstu tiesas, ņemot vērā savas valsts tiesības un izvērtējot Savienības tiesībās aizsargātās intereses.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 33 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

Savienības tiesību normas karteļu jomā, konkrēti Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti LESD 101. un 102. pantā, jāinterpretē tādējādi, ka tajās netiek liegts, ka

persona, kurai Savienības konkurences tiesību pārkāpuma rezultātā ir nodarīts kaitējums un kura vēlas saņemt zaudējumu atlīdzību, saņem atļauju iepazīties ar dokumentiem saistībā ar kādu iecietības procedūru attiecībā uz šā pārkāpuma izdarītāju. Tomēr nosacījumus, ar kādiem šāda iepazīšanās ir jāatļauj vai jāatsaka, izvirza dalībvalstu tiesas, ņemot vērā savas valsts tiesības un izvērtējot Savienības tiesībās aizsargātās intereses.

[Paraksti]